

Bespreking in het EP van het Verslag van Reimer Böge over de beleidsuitdagingen en begrotingsmiddelen in de uitgebreide Unie 2007 - 2013 (A 6-0155/2005)

Debat in de plenaire vergadering van het EP op 7 juni 2005.

Het EP heeft plenair gedebatteerd over het verslag van de heer Böge waarin de tijdelijke commissie rapporteert over haar bevindingen ten aanzien van het begrotingskader van de EU voor de periode 2007 tot 2013. Het debat dient ook ter voorbereiding van de Europese Top van 16 en 17 juni.

De tijdelijke commissie die speciaal voor dit onderwerp was ingesteld, heeft het verslag van Böge (dat uiteindelijk meer dan 300 pagina's telt) met 2/3 meerderheid overgenomen. De plenaire vergadering heeft het rapport ook, met enkele amendementen, overgenomen (426 voor, 140 tegen, 122 onthoudingen). De meest opvallende amendementen waren: de termijn van de perspectieven blijft gehandhaafd tot 2013, en het Ontwikkelingsfonds blijft binnen de begroting, mits deze boven de 1,09% BNI uitkomt.

Böge zelf lichtte nog eens de uitgangspunten van het rapport toe, namelijk als eerste het vaststellen van de prioriteiten en doelstellingen, en daarna het invullen van de cijfers. Hij vond dat de duur van de financiële perspectieven tot 2011 zou moeten worden beperkt, om ze in de pas te laten lopen met de mandaten van het EP en de Commissie. Hij wees er ook op dat een oplossing over de uitgaven samen hangt met een oplossing over de eigen middelen en het correctiemechanisme.

Over de door de Commissie voorgestelde hervorming van het cohesiebeleid, de steun aan achtergebleven gebieden, is het rapport positief. Wel moet dit samen gaan met garanties dat de lidstaten ook hun bijdrage hieraan leveren.

Het rapport komt uit op gemiddeld 1,07 % BNI aan betalingen en 1,18 % aan verplichtingen.

De heer Schmit sprak namens de Raad. Hij vond dat het EP met het rapport een samenhangend verslag heeft uitgebracht. Een akkoord volgende week bij de Europese Top leek hem nog steeds een mogelijkheid te zijn. De naar voren gebrachte cijfers liggen min of meer in de buurt van de cijfers van de Raad zelf, al zijn ze iets hoger. Deze betreffen toch een stijging van 5 a 18% per jaar tot aan 2010, afhankelijk van de groei van de nationale begrotingen.

De discussie in de Raad gaat vooral over het cohesiebeleid, maar deze rubriek is niet erg getroffen door de verlagingen maar er zijn wel interne wijzigingen voor de cohesiefondsen ten gunste van de armste landen. Niet alle landen zijn hiermee gelukkig. De ambities van de Raad voor de versterking van het Lissabon proces zijn ook vertaald in extra middelen, vooral voor onderzoek en sociale hervormingen, werkgelegenheid en onderwijs. Het Voorzitterschap heeft de bedragen verlaagd maar er blijft meer dan 8% reële groei per jaar. Dit geldt ook voor de ruimte voor vrede en veiligheid, met een groei van 2% over 7 jaar.

Het succes van de Raad hangt af van een akkoord over uitgaven en middelen.

Resultaat komt er pas als er een bevredigende oplossing is voor de correctie van het VK met een geleidelijke vermindering. Het is rechtvaardig dat allen een bijdrage aan de solidariteitsinspanning leveren. Er moeten specifieke maatregelen komen voor compensatie van Duitsland, Nederland en Zweden door verlaging van de BTW middelen tot 0,3 %

Commissievoorzitter Barroso is blij met de constatering dat het rapport een zeer brede consensus geeft tussen het EP en de Commissie. De conclusies liggen zeer dicht bij

elkaar, maar de onderhandelingen gaan moeilijk worden. Het klimaat nu niet gunstig en er is weinig bereidheid tot compromissen. Op het gebied van de cohesie moeten er wel besparingen komen maar het beleid moet overeind blijven. Een probleem is het "rebate" van het VK en van andere landen. Het Voorzitterschap heeft wel een evenwichtige oplossing, maar een aantal voorstellen levert een probleem op, bijvoorbeeld voor de groei van de werkgelegenheid, de ruimte voor rechtvaardigheid, vrede en veiligheid. Er moet meer gedaan worden, en de Commissie heeft hierover beloften gedaan, bijvoorbeeld voor een hogere groei en het investeren in kennis. Ook op het buitenlands beleid worden veel kortingen aangebracht. Hiermee kunnen de beloften niet worden ingelost, wat betreft het nabuurschapbeleid en voor de Balkan. Hoe kunnen we wel een evenwicht in de begroting handhaven en toch ook een kans te geven aan nieuwe beleidsdoelstellingen?

In de discussie met de EP leden voerden zo'n 70 leden het woord. De algemene toon was van waardering voor de rapporteur maar met kritiek op bepaalde onderdelen. De uitkomst van het Nederlandse referendum kwam hierbij ook ter sprake. Max van den Berg wees op de beeldvorming bij de burgers dat Nederland een onevenredige bijdrage levert aan de EU. Hij was voor een sobere begroting, met geen geld voor reeds te rijke regio's, zodat meer geld vrij komt voor veiligheid en sociaal beleid. Ook levert cofinanciering van de landbouw geld op voor natuurbeheer, grensbewaking en armoedebestrijding. Kathalijne Buitenweg vond juist dat de regering deze beeldvorming in de hand had gewerkt, en dat het nu wordt gepresenteerd dat de bevolking tegen het verdrag heeft gestemd omdat het vindt dat Europa te duur is. Haar fractie stelt een alternatief voor, namelijk juist investeren op allerlei terreinen. Het geld moet beter besteed worden, niet aan nationale prestige projecten maar bijvoorbeeld aan goede infrastructuur.

Jan Mulder wees er op dat de discussie over de financiële perspectieven niet zonder een discussie over de eigen middelen kan. Het is immers niet terecht dat onderscheid gemaakt wordt tussen landen als het om een correctiemechanisme gaat. Hij is voorstander van de cofinanciering van het landbouwbeleid, maar tegen her-nationalisatie hiervan. Ook wees hij er op dat in het verleden vaak sprake was van onderbesteding van de structuurfondsen, en dat daarom het N+2 principe gehandhaafd moet blijven.

De overige sprekers vroegen wisselend aandacht voor allerlei deel terreinen waar in de begroting meer of minder aandacht besteed zou moeten worden, vaak ook redenerend vanuit de nationale belangen. Met name de Britse afgevaardigden wezen er op dat geen koppeling moet komen van het debat over de eigen middelen en de financiële perspectieven.

Schmit zei als vertegenwoordiger van de Raad dat de voorstellen van de Commissie niet tot een compromis zullen leiden, en dat er verdergaande voorstellen nodig zijn. Hij zei dat de uitgaven nog beter moeten worden gericht op de te bereiken doelstellingen. Het niet bereiken van een compromis is het slechtste scenario.

Barroso zei dat ook de Commissie streeft naar een akkoord, maar wel met behoud van de ambities, en in overeenstemming met wat het EP wil bereiken. Dit signaal moet het Voorzitterschap afgeven.

Rapporteur Böge wees er nog eens op dat er zonder een overeenstemming met het EP geen oplossing bereikt kan worden, want dan komt er geen interinstitutioneel akkoord. Dit is ook de boodschap die hij aan de Raad wilde meegeven..